

ление и свое сръдоточие, е било бжлгарското. Но съ бжлгарски славяне сж биле населени още Ердель, Молдова, Влахия, южна Россия и восточна Унгария, и слѣдъ време, когато по оние мѣста са появили различни дивн орди, тие биле принудени или да погинатъ въ непрестанните бойове или да преминатъ презъ Дунавътъ и да са смѣсатъ съ другите свои братия. Сичкото това е дало поводъ на новите историци да заключатъ, че южните славяне сж биле покорени отъ нѣкакво си татаро-финско племе, което слѣдъ време са е ославилило. А доказано ли е какавъ езикъ сж говорили завоевателите? — Гржците ни разказваха едно време, че даже и господъ Саваотъ е билъ гржкъ, и ние бѣхме принудени да ги слушаме и да не знаеме какво да имъ отговоримъ. И така, гореказанните славяно-бжлгаре, които биле още идолопоклонници и които чрезъ своятъ скитнически животъ и чрезъ своите нужди добили извѣстно мъжество, нападали на своите рождени братия, отнимали земите имъ и накарвали ги да са откажатъ отъ своята нова вѣра. Но една доволно голѣма частъ отъ тие славяне останала на своите земи и изгубила са слѣдъ време, т. е. овласила са и омаджарила са. Въ времето на Симеона въ гореказанните крайове сж живѣле още голѣмо количество бжлгарски сжплеменници, и тоя царь е употреблялъ сичките си сили да распространи своето владичество и надъ тие страни и да сжстави едно могъществено бжлгаро-славянско цѣло.

Когато громадната римска империя била раздѣлена на западна и на восточна, то южните славяне подпаднале подъ властѣта на гржците, ко-